

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.41/2025/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. október 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt terhelt1 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy I. rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának 2025. február 18. napján kihirdetett Kb.II.5/2024/32. számú ítéletét megváltoztatja.

terhelt1 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 volt büntetés-végrehajtási főhadnagy I. rendű és terhelt2 II. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. február 18. napján kihirdetett Kb.II.5/2024/32. számú ítéletével terhelt1 bv. főhadnagy I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért 200 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte, és meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottat kötelezte az eljárás során a vonatkozásában felmerült 7.743 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg az ügyben felmerült további 94.698 forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

[2] A tárgyaláson az ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére. Az I. rendű vádlott esetében súlyosításért, magasabb napi tételszámú és magasabb napi tétel összegű pénzbüntetés kiszabása, míg az I. rendű vádlott esetében a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatti bűnösségének megállapítása, vele szemben többszörös visszaesőként, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, bűnügyi költség megfizetésére kötelezése érdekében, azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek. A II. rendű vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

[3] Az ügyészség előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben az I. rendű vádlottat érintő súlyosítási indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vele szemben kiszabott pénzbüntetés akkor felelne meg a Btk. 80. §-ában írt büntetéskiszabási elveknek, valamint a speciális és generális prevenciók céloknak, és igazodna a cselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekhez, ha a kiszabott pénzbüntetéshez képest magasabb napi tételszámban lenne meghatározva a pénzbüntetés. Utalt továbbá arra, hogy az I. rendű vádlott cselekményének tárgyi súlya kiemelkedő. Kifejtette továbbá, hogy bár az I. rendű vádlott hivatásos szolgálati viszonya megszűnt, azonban tanárként dolgozik, rendszeres jövedelemmel, ingatlannal, gépjárművel rendelkezik, így indokolt a pénzbüntetés napi tételét magasabb összegben meghatározni.

[4] A II. rendű vádlottat érintően kifejtette, hogy nem először töltött szabadságvesztést, továbbá megkapta a kapcsolattartásra vonatkozó tájékoztatást, így tudnia kellett, hogy részére kapcsolattartóként be nem jegyzett személlyel nem tarthat kapcsolatot. A telefonálás szabálytalanságáról abból is tudomást szerezhetett, hogy nem a fogvatartottak számára rendszeresített mobiltelefonon, hanem egy irodában lévő vezetékes telefonról lépett kapcsolatba édesanyjával. A fentiekre figyelemmel az első fokon eljáró ügyész indítványozta a II. rendű vádlott bűnösségének a vádirat szerinti megállapítását, valamint mint többszörös visszaesőt börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre történő ítéletét, azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A II. rendű vádlottat érintő bűnügyi költséggel kapcsolatban annak a vádlott általi viselésére tett indítványt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.393/2025/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása perrendszerű volt, eljárási szabálysértést nem vétett. Az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, beszerzett és megvizsgált minden olyan bizonyítékot, amely a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges volt. Álláspontja szerint azonban a katonai tanács által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdése alapján részben megalapozatlan, mivel hiányos és téves ténybeli következtetést tartalmaz, a részbeni megalapozatlanság azonban a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján a fellebbviteli eljárásban kiküszöbölhető. A bizonyítékok értékelése körében utalt arra, hogy az I. rendű vádlott védekezését a II. rendű vádlott és tanú2 tanú1 büntetés-végrehajtási törzsőrmester vallomása is cáfolta, így felmentésére csupán eltérő tényállás mellett lenne lehetőség, a felülmérlegelés tilalmára

figyelemmel azonban ez nem történhet meg. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú katonai tanács tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű vádlott bűnössége kétséget kizáróan nem bizonyított. Érvelése szerint az iratokból megállapítható, hogy 2022. május 4. napján a II. rendű vádlottnak az édesanyjával történő kapcsolattartási kérelme még nem volt engedélyezett. A II. rendű vádlott maga is úgy nyilatkozott, hogy nem volt rálátása arra, hogy hol tart az engedélyezés. terhelt2 többször volt fogvatartásban bv. intézetben, így tisztában volt a rezsim szabályokkal. Az általa hivatkozott ún. „joker” telefonon is kizárólag bejegyzett kapcsolattartókkal lehet kommunikálni. A II. rendű vádlott egyébként sem ezen a telefonon beszélt az édesanyjával, hanem a reintegrációs tiszti szobában elhelyezett vonalas telefonon. Mindezekre figyelemmel a II. rendű vádlott tudata átfogta ezen kapcsolattartás jogellenességét, az édesanyjával telefonon történő beszélgetés kérésének jogellenességét. Erre figyelemmel indokolt a történeti tényállásnak az elsőfokú ítélettől eltérően a vádiratban írtaknak megfelelő megállapítása, és terhelt2nek felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében való bűnösségének megállapítása. A másodfokú ügyészség érvelése szerint a II. rendű vádlott azzal, hogy az általa is tudottan még be nem jegyzett kapcsolattartójával történő jogellenes beszélgetés lebonyolítására kérte az I. rendű vádlottat, megvalósította a felbujtóként elkövetett hivatali visszaélést.

[6] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottat érintően hiányosan tárta fel a büntetéskiszabási körülményeket, és ez eltúlzottan enyhe joghátrányt kiszabásához vezetett. Indítványozta további súlyosító körülményként figyelembe venni a hivatali bűncselekmények elszaporodottságát, valamint azt, hogy a terhelt cselekményével több szolgálati szabályt segett meg, ami növeli cselekménye konkrét tárgyi súlyát. Így a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma nem tükrözi kellően a hivatali bűncselekmény valós tárgyi súlyát, míg az egy napi tételnek a törvényi minimumhoz közeli összege nem igazodik kellően az ingó és ingatlan vagyonnal és stabil jövedelemforrással bíró, más személy eltartására nem köteles terhelt tényleges jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz. Ezért a pénzbüntetés napi tételszáma, valamint az egy napi tételnek megfelelő összeg lényeges súlyosítása indokolt. A II. rendű vádlott esetében súlyosító körülményként indítványozta megállapítani a másodfokú ügyészség, hogy a többszörös visszaesői minőségét megalapozóan túl is büntetett előéletű, cselekményét részben jogerős szabadságvesztés büntetésének végrehajtása, valamint részben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt valósította meg. E tényezők a vádlott fokozott társadalomra veszélyességét mutatják, továbbá az ő esetében is a büntetést emelő tényezőként kell értékelni a hivatali bűncselekmények elszaporodottságát. Enyhítő körülményként kell figyelembe venni a jelentős időmúlást, valamint, hogy négy kiskorú gyermek eltartására köteles. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint ezen vádlottal szemben a büntetési célok két évnél nem hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása útján érhetők el. A bűnügyi költségre vonatkozó elsőfokú bírói rendelkezést annyiban indítványozta megváltoztatni, hogy a tanúdíjat az I. és II. rendű vádlottaknak egyetemlegesen, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában keletkezett kirendelt védői díjat ennek a vádlottnak kell viselni. Indítványozta továbbá az I. rendű vádlott szolgálati viszonyának megszűnésére figyelemmel annak feltüntetését, hogy ő volt büntetés-végrehajtási főhadnagy.

[7] Az előzőekben foglaltakra figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. §

(2) bekezdése alapján változtassa meg és az I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a napi tétel számának, valamint az egynapi tétel összegének felemelésével súlyosítsa. terhelt² II. rendű vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért – mint többszörös visszaesőt – a Btk. 34. §-a alapján ítélje határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetésre, melynek végrehajtási fokozatát a Be. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben határozza meg, továbbá ezen vádlottat a Btk. 61. és 62. §-ai alapján mellékbüntetésül tiltsa el a közügyek gyakorlásától. Állapítsa meg, hogy a II. rendű vádlott a Btk. 38. § (4) bekezdés b) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható. A Btk. 87. § b) pontja alapján rendelje el a Kiskörösi Járásbíróság 2021. november 26. napján kelt és 2022. január 4. napján jogerős 17.Bpk.402/2021/2. számú határozatával kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását. A bűnügyi költségére vonatkozó első bírói rendelkezést módosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] Az I. rendű vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben az elsőfokú bíróság ítélete ellen elsődlegesen felmentés, másodsorban a kiszabott pénzbüntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy védence a nyomozás és az elsőfokú tárgyalás során következetesen tette meg vallomásait, melyekben előadta, hogy hivatali kötelezettségét nem szegte meg, nem engedte meg a fogvatartottnak, hogy engedélyezett kapcsolattartás hiányában telefonbeszélgetést folytasson, csak arra került sor, hogy a II. rendű vádlott jelen volt, amikor az I. rendű vádlott mintegy a kapcsolattartó ellenőrzéseként beszélt terhelt² édesanyjával. Ezt a fogvatartott labilis mentális állapotára figyelemmel tette lehetővé. Utalt arra, hogy tanú² tanú ezzel ellentétes tartalmú vallomást tett, amely azonban önmagában nem elegendő az I. rendű vádlott védekezésének megcáfolására, annál is inkább, mert kettejük kapcsolata konfliktusos volt a vádbeli időszakban. Az ügyben rendelkezésre álló terhelő bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, amely lehetővé tenné az I. rendű vádlott bűnösségének megállapítását. Utalt a védő arra, hogy a II. rendű vádlott édesanyját néhány nappal később rögzítették kapcsolattartónak. A fentiekre figyelemmel védence felmentését indítványozta. Másodlagos indítványával kapcsolatban jelentős enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott már nem a bv. hivatásos állományú tagja, valamint kérte nyomatékkaal értékelni a jelentős időmúlást, és a jó parancsnoki jellemzést. Összességében elsődlegesen védence felmentésére, másodsorban a vele szemben kiszabott pénzbüntetés törvényi minimumhoz közeli mértékre enyhítésére tett indítványt.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője az elsőfokú ítélet ellen mindkét vádlott tekintetében bejelentett fellebbezést, valamint az annak indokolásában foglaltakat fenntartotta.

[10] Az I. rendű vádlott meghatalmazott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsődlegesen védence felmentésére, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését, valamint az írásbeli indokolásban foglaltakat fenntartotta.

[11] Az ügyész, valamint az I. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel mindkét vádlott tekintetében teljes körű. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[12] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat megtartotta. A törvényszék a vádiratnak a megérkezését követően rövid időn belül intézkedett előkészítő ülés kitűzésére, melynek megtartása a bíróság rendelkezési körén kívül a II. rendű vádlott magatartására visszavezethetően szenvedett késedelmet. Az I. és II. rendű vádlottak az előkészítő ülés során nem tettek a váddal egyező beismerő nyilatkozatot, nem mondtak le a tárgyalás tartására vonatkozó jogukról, így az elsőfokú bíróság tárgyalást tűzött ki. A katonai tanács, mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során a vádlottakkal és a tanúval szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott, és az ügy egyéb bizonyítékait is a jogszabályban előírt formában tette a bizonyítás anyagává. Az érdekelték eljárási szabálysértésre nem is hivatkoztak.

[13] A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. rendű vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni. A tárgyaláson érdemi védekezést terjesztett elő, tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el. Védekezése szerint a vádbeli napon a II. rendű vádlottnak a kapcsolattartás iránti kérelme már beérkezett, annak a tényleges leellenőrzésére, majd engedélyezettként történő bejegyzésére kellett, hogy sor kerüljön. A kérdéses időben, a Covid idején kritikusnak ítélte a II. rendű vádlott mentális állapotát, ezért lehetővé tette, hogy a fogvatartott jelen legyen, amikor a kapcsolattartóként megjelölt személy telefon útján történő leellenőrzésére került sor. Ennek során az irodájában a kihangosított telefonon beszélt a II. rendű vádlott édesanyjával. Ténylegesen a fogvatartott és hozzátartozója közvetlenül nem beszélhettek egymással, csupán azt hallhatták, ahogy ő mindkettőjükkel beszél. A II. rendű vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni, a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint a vádbeli napon már be volt adva a kapcsolattartás iránti kérelme, de nem tudta, hogy annak elintézése hol tart. Fogvatartott társától hallotta, hogy minden fogvatartottnak lehetősége van egy ún. „joker” telefonálásra a Covid miatt elrendelt karanténra figyelemmel. Ő csupán megkérdezte, hogy hogyan működik ez a fajta telefonálás, hogyan lehet ezt igénybe venni. Az I. rendű vádlott vitette fel az irodájába és a saját vezetékes készülékén leegyeztette az adatokat az édesanyjával, majd a kihangosított telefonon beszélgethettek.

[14] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával és védekezésével szemben a tényállást a részbeni ténybeli beismerése, a II. rendű vádlott vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanú2 tanú1 büntetés-végrehajtási

törzsőrmester tanú vallomása, a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így elsősorban a Nemzeti Védelmi Szolgálat és a büntetés-végrehajtási intézet okiratai alapján állapította meg. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I. rendű vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Az iratok alapján tényszerűen megállapítható volt, hogy a kérdéses időben a II. rendű vádlottnak még bejegyzett kapcsolattartója nem volt, továbbá a II. rendű vádlott, valamint a kihallgatott tanú vallomása cáfolta azt az I. rendű vádlotti állítását, hogy csupán adatok egyeztetése történt volna, illetve, hogy közvetlen telefonos kommunikációra a II. rendű vádlott és édesanyja között ne került volna sor.

[15] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor ítélete [20] bekezdésében azt rögzítette, hogy kétséget kizáróan nem volt bizonyítható a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az, hogy a II. rendű vádlott az I. rendű vádlottat szándékosan bűncselekmény, hivatali visszaélés büntette elkövetésére bírta volna rá. A II. rendű vádlott rábíró magatartásához kapcsolódóan, csupán a két vádlott vallomása értékelhető bizonyítékként. A II. rendű vádlott határozottan cáfolta, hogy bármilyen formában rábírt, vagy rábeszélte volna az I. rendű vádlottat a jogellenesen engedélyezett és megszervezett telefonbeszélgetésre, ő csak kérdést tett fel a „joker” telefon használatával kapcsolatban. Az I. rendű vádlott vallomásában szintén nem említett a II. rendű vádlott részéről rábeszélést, rábíró magatartást, előadása szerint az ő magatartását, és a kapcsolattartó ellenőrzésének a fogvatartott jelenlétében való lefolytatását a II. rendű vádlott mentális állapota indokolta, a száját döntése volt.

[16] A fentiekre figyelemmel összességében megállapítható, hogy a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így az I. rendű vádlottnak és védőjének a felmentésre, míg az ügyésznek a II. rendű vádlott bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[17] Az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzített megalapozott tényállás alapján helytállóan állapította meg, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy terhelt² II. rendű vádlott elkövette a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét, és mentette őt fel bizonyítottság hiányában. Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy a katonai tanács tévesen jelölte meg a felmentésnek a jogszabály szerinti hivatkozását a Be. 566. § (1) bekezdés d) pontjában. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű vádlott tekintetében azzal hagyja helyben, hogy a felmentő rendelkezés jogszabályi megjelölése helyesen a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja, a bizonyítottság hiánya.

[18] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor terhelt¹ volt bv. főhadnagy I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettében megállapította. A törvényszék katonai tanácsa ítélete [38] bekezdésétől az [51] bekezdéséig fejtette ki az I. rendű vádlott cselekményével kapcsolatos jogi álláspontját, melyben felhívta a törvényi tényállás szövegét,

foglalkozott annak tényállási elemeivel, külön a cselekmény célzatos voltával, valamint feltüntette, hogy az I. rendű vádlott a Btk. mely §-a, mely pontja és mely alpontja alapján tekintendő hivatalos személynek. Ítélete indokolásában részletesen felsorolta a kapcsolattartást szabályozó jogszabályi rendelkezéseket, majd megállapította, hogy azok közül a vádlott által melyek milyen magatartás által kerültek megszegésre. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanács jogi álláspontját.

[19] A törvényszék ítélete [57] bekezdésében sorolta fel az I. rendű vádlott javára és terhére megállapítható büntetéskiszabási körülményeket, melyek közül az enyhítő körülmények kiegészítésre szorulnak azzal, hogy a vádlott szolgálati viszonya lemondással megszűnt, így a jövőben nem is követhet már el hivatali bűncselekményt. A súlyosító körülményeket a hasonló cselekmények elszaporodottságára való utalással kell kiegészíteni. Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint az nem állapítható meg, hogy az I. rendű vádlott cselekménye súlyosan veszélyeztette a bv. intézet biztonságos működését. Az ítéltábla álláspontja szerint az I. rendű vádlott bűncselekményének tárgyi súlya, társadalomra veszélyessége már nem indokolja vele szemben büntetés kiszabását. Kovács volt bv. főhadnagy olyan időben engedélyezett a II. rendű vádlott részére vonatkozó szabályzók megszegésével édesanyja részére történő telefonálást, amikor a kapcsolattartásra vonatkozó kérelem már elő volt terjesztve, és néhány nap múlva az engedélyezésre is került. A vádlott lemondással maga szüntette meg a szolgálati viszonyát. Neki fel nem róható időmúlás már meghaladja az adott bűncselekményre előírt büntetési tétel felső határát is. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhítette.

[20] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű vádlott cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükséges, ezért a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette. A Fővárosi Ítéltábla a megrovással helytelenítését fejezi ki terhelt volt bv. főhadnagy I. rendű vádlottal szemben a jogellenes cselekménye miatt, és felszólítja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[21] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján a – helybenhagyta.

[22] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete az I. rendű vádlott tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdésén, míg a II. rendű vádlott tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó bíró

bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.5/2024/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.41/2025/6. számú ítélete folytán terhelt1 volt bv. főhadnagy I. rendű és terhelt2 II. rendű vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerőre emelkedett és az I. rendű vádlott vonatkozásában végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. október 15.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..